

บทที่ 5

ผลการศึกษาการพัฒนาภาษากรา

ในการศึกษาการพัฒนาภาษากรา ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลทุกด้าน แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในบทที่ 2 การศึกษารับบทของภาษากรา และปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของชาติทางทะเล รวมทั้ง บทบาทขององค์กรภาครัฐในบทที่ 4 เพื่อนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ ร่วมกับการศึกษาเชิงคุณภาพ และ การศึกษาเชิงปริมาณ ว่ามีแนวทาง ความเหมาะสมหรือความเป็นไปได้เพียงใดในการพัฒนาภาษากรา เพื่อ เพิ่มขีดความสามารถในการคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในทะเล รวมทั้งการรักษาความมั่นคงของชาติทางทะเลให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการศึกษาเชิงคุณภาพ และการศึกษาเชิงปริมาณ มีดังนี้

การศึกษาเชิงคุณภาพต่อประเด็นการพัฒนาภาษากรา

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการจัดประชุมส่วนภูมิภาคผู้ให้ข้อมูลหลักที่เกี่ยวข้อง ทั้ง 7 กลุ่ม จำนวน 30 คน และวิธีการศึกษา ได้ใช้เทคนิคกระบวนการวางแผนแบบมีส่วนร่วม (Appreciation Influence Control :AIC) ผู้ให้ข้อมูลหลักได้ร่วมกันวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็น ความ เป็นไปได้ อุปสรรค ข้อดีข้อด้อยในการพัฒนาภาษากรา ได้ข้อสรุปความเป็นไปได้ และเสนอแนะ แนวทางในการพัฒนาภาษากราจำนวน 8 ประเด็น คือ 1) การพัฒนาภาษากราให้เป็นศูนย์ตรวจการณ์ ศูนย์ควบคุม ป้องกันการก่อการร้ายในทะเล ศูนย์การติดต่อสื่อสาร และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล 2) การพัฒนาภาษากราให้เป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุง 3) การพัฒนาภาษากราให้เป็นแหล่ง ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 4) การพัฒนาภาษากราให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติที่มี ทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศทางทะเลอุดมสมบูรณ์ 5) การพัฒนาภาษากราให้เป็นแหล่ง ในการศึกษาเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 6) การพัฒนาภาษากราให้มีการอนุรักษ์ปะการัง และสัตว์น้ำ เพื่อ เป็นอุทยานนิเวศน์ทางทะเล 7) การพัฒนาภาษากราให้ประเด็นให้เกาะกระเป็นเกาะในฝัน และ 8) การพัฒนาภาษากราให้มีการประชาสัมพันธ์ โดยมีผลสรุปการเสนอแนะของผู้ให้ข้อมูลหลัก ใน ประเด็นต่างๆ ตามตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงสรุปประเด็นการเสนอและการพัฒนาแก่กระในการศึกษาเชิงคุณภาพ

กลุ่มผู้รับผิดชอบ	ประเด็นการเสนอแนะ
1. เจ้าหน้าที่ทหารเรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลแก่กระ	<p>1.1 การพัฒนาแก่กระให้เป็นศูนย์ตัวจริงๆ ศูนย์ควบคุม ป้องกันการก่อการร้ายในทะเล ศูนย์การติดต่อสื่อสาร และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล</p> <p>1.2 การพัฒนาแก่กระให้เป็นฐานส่งกำลังบำรุง</p> <p>1.3 การพัฒนาแก่กระให้มีการอนุรักษ์ปะการังและสัตว์น้ำ</p>
2. เจ้าหน้าที่ทหารเรื่อที่เคยปฏิบัติงานบนแก่กระ	<p>2.1 การพัฒนาแก่กระให้เป็นศูนย์ตัวจริงๆ ศูนย์ควบคุม ป้องกันการก่อการร้ายในทะเล ศูนย์การติดต่อสื่อสาร และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล</p> <p>2.2 การพัฒนาแก่กระให้เป็นฐานส่งกำลังบำรุง</p> <p>2.3 การพัฒนาแก่กระให้มีการอนุรักษ์ปะการังและสัตว์น้ำ</p>
3. ผู้แทนองค์กรบริหารส่วนตำบลปากพนังฝั่งตะวันออกจังหวัดนครศรีธรรมราช	<p>3.1 การพัฒนาแก่กระให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชื่อมน้ำ</p> <p>3.2 การพัฒนาแก่กระให้มีการประชาสัมพันธ์</p>
4. ผู้แทนศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่าง	<p>4.1 การพัฒนาแก่กระให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติที่มีทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศน์ทางทะเลอุดมสมบูรณ์</p> <p>4.2 การพัฒนาแก่กระให้มีการอนุรักษ์ปะการัง และสัตว์น้ำ เพื่อเป็นอุทยานนิเวศน์ทางทะเล</p> <p>4.3 การพัฒนาแก่กระให้เป็นฐานส่งกำลังบำรุง</p>
กลุ่มผู้ได้รับประโยชน์	ประเด็นการเสนอแนะ
5. ผู้แทนของบริษัทผู้ผลิตก๊าซธรรมชาติและปีโตรเลียมในอ่าวไทย	การพัฒนาแก่กระให้เป็นศูนย์ตัวจริงๆ ศูนย์ควบคุม ป้องกันการก่อการร้ายในทะเล ศูนย์การติดต่อสื่อสาร และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล
6. ผู้ประกอบอาชีพประมง	<p>6.1 การพัฒนาแก่กระให้เป็นศูนย์ตัวจริงๆ ศูนย์ควบคุม ป้องกันการก่อการร้ายในทะเล ศูนย์การติดต่อสื่อสาร และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล</p> <p>6.2 การพัฒนาแก่กระให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติที่มีทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศน์ทางทะเลอุดมสมบูรณ์</p>

ตารางที่ 5.1 แสดงสรุปประเด็นการเสนอและการพัฒนาแก่กระในการศึกษาเชิงคุณภาพ (ต่อ)

กลุ่มผู้ได้รับประโยชน์	ประเด็นการเสนอแนะ
7. รายวาระ/องค์กรประชาชนที่เกี่ยวข้อง	<p>7.1 การพัฒนาแก่กระให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์</p> <p>7.2 การพัฒนาแก่กระให้มีการประชาสัมพันธ์</p> <p>7.3 การพัฒนาแก่กระให้มีการอนุรักษ์ประวัติ และสัตว์น้ำ เพื่อเป็นอุทยานนิเวศน์ทางทะเล</p> <p>7.4 การพัฒนาแก่กระให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติที่มีทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศน์ทางทะเลอุดมสมบูรณ์</p>

การอภิปรายผลการศึกษาในการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. การพัฒนาให้เป็นศูนย์ศึกษาดูงาน ควบคุมป้องกันการก่อการร้ายในทะเล ศูนย์การติดต่อสื่อสาร และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล

การก่อการร้าย ประเทศไทยประสบกับเหตุการณ์การก่อการร้ายโดยตรงเป็นครั้งแรกนั้นตั้งแต่เมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2515 โดยสมาชิกบวนการก่อการร้ายป้าเลสไตน์กลุ่มอัลฟ่าเดาห์ จำนวน 4 คน ใช้ชื่อปฏิบัติการอ้างพรางว่า ขบวนการกันยายนมิพ (วินัย กัททิยกุล. 2545) ได้นุกเข้ายึดสถานเอกอัครราชทูตอิสราเอลประเทศไทย และจับกุมบุคคลจำนวน 6 คน ในสถานทูต ไว้เป็นตัวประกันพร้อมกับยื่นข้อเรียกร้องต่อทางการอิสราเอล ซึ่งรัฐบาลไทยได้เข้าเจรจาต่อรองกับกลุ่มก่อการร้ายจนยอม放放อาญาและปล่อยตัวประกันโดยฝ่ายไทยได้จัดเครื่องบินพิเศษนำผู้ก่อการร้ายไปส่งที่กรุงไคโร ประเทศอียิปต์ จากนั้นเป็นต้นมาประเทศไทยก็ประสบกับเหตุการณ์ก่อการร้ายโดยตรงอีก 9 ครั้ง โดยครั้งล่าสุดเกิดขึ้นเมื่อ 24 มกราคม 2543 ซึ่งเป็นกรณีผู้ก่อการร้ายกลุ่มก่อตآมี จำนวน 10 คน ได้นุกเข้ายึดโรงพยาบาลศูนย์ราชบุรี และจับตัวประกันจำนวน 139 คน โดยยื่นข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลพม่าผ่านทางการไทย ซึ่งรัฐบาลไทยได้แก้ไขปัญหาโดยวิธีการบริหารวิกฤติการณ์ (Crisis Management) และสามารถช่วยเหลือตัวประกันได้อย่างปลอดภัยทุกคน เหตุการณ์การก่อการร้ายในช่วงต้นแม้ว่าจะเกิดขึ้นในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าข้อเรียกร้องของผู้ก่อการร้ายดังกล่าวมิได้มุ่งเป้าหมายโดยตรงต่อประเทศไทย แต่ได้ยื่นข้อเรียกร้องให้กับประเทศต่าง ๆ ที่เป็นเป้าหมายของการก่อการร้ายให้ปฏิบัติตามข้อเรียกร้อง อย่างไรก็ดีนั้นตั้งแต่การเกิดเหตุการณ์ก่อวินาศกรรมตีกิเวลต์เกรดเซ็นเตอร์ และสถานที่สำคัญในสหรัฐอเมริกามีวันที่ 11 กันยายน 2544 เป็นต้นมา กระแสการก่อการร้ายได้แพร่ขยายความรุนแรงเพิ่งกว้าง และลุกคามไปทั่วโลก

ประเทศไทยแม้ว่าอาจจะไม่ใช่เป้าหมายของการก่อการร้ายสากลโดยตรง แต่ประเทศไทยเป็นพันธมิตรที่สำคัญของสหรัฐฯ และมีแหล่งเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลประโยชน์ของสหรัฐอเมริกา ที่สำคัญตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้แล้วในปัจจุบันปัญหาเหตุการณ์การก่อความไม่สงบในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ยังคงมีความพยายามสร้างสถานการณ์ก่อความไม่สงบ และความรุนแรงมากอย่างต่อเนื่อง และสถานการณ์ดังกล่าวก็ยังไม่มีท่าที่จะสงบหรือยุติได้โดยง่าย แต่กลับมีท่าที่ทำให้อาจมีการก่อเหตุร้ายและขยายความรุนแรงให้เป็นวงกว้าง ไปในพื้นที่อื่น ๆ เมื่อมีโอกาส จากปัญหาการก่อการร้ายสากลและปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยจึงอาจทำให้แห่งผลิตภัณฑ์ธรรมชาติและปีโตรเลียมซึ่งเป็นผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ซึ่งมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของชาติจำนวนมากนับร้อยแห่งน แลส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ทะเลอ่าวไทยตอนล่าง อาจตกเป็นเป้าหมายของการก่อการร้ายหรือการก่อวินาศกรรมขึ้น ได้ทั้งนี้เนื่องจากทะเลมีความกว้างใหญ่ ไม่มีเจ้าหน้าที่ตรวจตราดูแลได้อย่างทั่วถึง และหากที่เจ้าหน้าที่จะพิสูจน์ทราบหรือตรวจพบได้ง่าย ดังนั้นหากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลรับผิดชอบรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ไม่มีมาตรการ หรือขีดความสามารถในการป้องกัน คุ้มครองแห่งผลิตภัณฑ์ธรรมชาติฯ ที่ดีก็อาจมีความเสี่ยงและโอกาสความเป็นไปได้ว่ากลุ่มผู้ก่อความไม่สงบหรือกลุ่มก่อการร้ายสากล อาจมีแผนการเพื่อสร้างสถานการณ์ความสับสน วุ่นวายต่อประเทศไทย โดยการก่อวินาศกรรมแห่งผลิตภัณฑ์ธรรมชาติฯ ในทะเลอ่าวไทยขึ้น ได้ หากแห่งผลิตภัณฑ์ธรรมชาติเหล่านี้ถูกก่อวินาศกรรม จนไม่สามารถส่งภัยธรรมชาติที่เป็นพลังงานเข้าสู่ระบบการใช้พลังงานในประเทศไทยได้ด้วยประการใดก็ตาม ก็จะเป็นการสูญเสียทรัพย์สินที่เป็นผลประโยชน์ของชาติทางทะเลที่มีมูลค่าจำนวนมหาศาล นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของประเทศไทย ผลกระทบทางด้านจิตวิทยาต่อประชาชนคนไทย และนักลงทุนต่างชาติ ซึ่งจะมีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อภาพลักษณ์โดยรวมของประเทศไทย จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่หน่วยงานต่าง ๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการคุ้มครอง ป้องกัน ผลประโยชน์ของชาติในทะเล จะต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถ มาตรการ แนวทาง หนทางการปฏิบัติที่เหมาะสม ในการคุ้มครองผลประโยชน์ของชาติทางทะเล โดยเฉพาะการคุ้มครองป้องกันแห่งผลิตภัณฑ์ธรรมชาติและปีโตรเลียม ในทะเลอ่าวไทยให้มีความปลอดภัย จำกัดต่าง ๆ การถูกก่อการวินาศกรรม

ประเด็นที่ให้มีการพัฒนาภาระให้เป็นศูนย์/ฐานตรวจการณ์ เพื่อควบคุมดูแล ป้องกันการก่อการร้ายในทะเลนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ในปัจจุบันพื้นที่ในทะเล มีกองทัพรือเป็นหน่วยงานหลัก ที่มีภารกิจหน้าที่ในการคุ้มครองความปลอดภัยและรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลทางทะเล การกระทำผิดกฎหมายในทะเล รวมทั้งการค้นหาและช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล การปฏิบัติที่ผ่านมา กองเรือภาคที่ 2 ที่รับผิดชอบดูแลพื้นที่ทะเลอ่าวไทยตอนล่าง จะจัดกำลังทางเรืออย่างน้อยจำนวน 1 ลำ ทำการลาดตระเวน

อย่างต่อเนื่อง และจัดกำลังจากคนวิลาดตระเวนสนับสนุนการปฏิบัติการทางเรือ ซึ่งการลาดตระเวนตรวจการณ์ดังกล่าวเป็นการลาดตระเวนในลักษณะแบบสุ่ม (Random) เพื่อเป็นการแสดงกำลังในการคุ้มครองการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล และป้องปราม การกระทำผิดกฎหมายในทะเล

แม้ว่าจะมีเรือลาดตระเวนอยู่ในพื้นที่รับผิดชอบตลอดเวลาและมีกำลังจากคนวิลาดตระเวนเสริมในการสนับสนุนการปฏิบัติการทางเรือแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากขอบเขตพื้นที่รับผิดชอบในทะเลอาจขาดกันขาด โดยเมื่อเทียบกับจำนวนเรือที่ออกทำการลาดตระเวนกับพื้นที่รับผิดชอบ แล้วมีลักษณะที่ไม่สมดุลยกัน จึงทำให้การลาดตระเวนตรวจการณ์ของเรือไม่สามารถลาดตระเวนได้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมพื้นที่ ผลการปฏิบัติจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นอกจากนี้การใช้เรือลาดตระเวนยังมีปัจจัยสภาวะแวดล้อมอื่นที่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติ เช่น สภาพคลื่นลมที่มีกำลังแรง หักน้ำสั้นไม่ดี เป็นต้น ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้กำลังพลที่ปฏิบัติงานในเรือ ปฏิบัติงานด้วยความยากลำบาก และตราบทร้าว อันเป็นผลทำให้ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานลดลง และส่งผลไปถึงจิตความสามารถของการปฏิบัติการทางเรือ ด้วยประสิทธิภาพลงไปด้วย ในขณะเดียวกันปัจจัยสภาวะแวดล้อมในเรื่องสภาพอากาศปิด หักน้ำสั้นไม่ดี ก็ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติในการลาดตระเวนทางอากาศด้วยเครื่องบินหรือเฮลิคอปเตอร์ เช่นกัน เพราะมีความเสี่ยงในเรื่องความไม่ปลอดภัย

นอกจากนี้แล้ว การจัดเรือลาดตระเวนตรวจการณ์เป็นระยะทางที่ไกล เป็นระยะเวลานาน อย่างต่อเนื่องและการจัดจากคนวิลาดตระเวนตรวจการณ์สนับสนุนการปฏิบัติการทางเรือดังกล่าวจะ มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าความสันติเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นที่สูงเป็นจำนวนมากถึงหลายสิบล้านบาท ตลอดทั้งปี ซึ่งในสภาวะที่ประเทศกำลังประสบกับปัญหาภาวะทางเศรษฐกิจ งบประมาณที่ได้รับ ในแต่ละปีจึงถูกปรับลง สรุนทางกับราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ปรับราคาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในปัจจุบัน และต่อไปในอนาคต ดังนั้นสรุปได้ว่าการตรวจการณ์ทางทะเลเพื่อคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของชาติ ในทะเลของกองทัพ เรือ โดยกองเรือภาคที่ 2 ในปัจจุบัน ยังมีปัจจัย ข้อจำกัด ข้อขัดข้อง ทั้งในการขาดแคลน กำลังทางเรือเพื่อวางแผนกำลังให้สามารถตรวจการณ์ได้ครอบคลุมพื้นที่รับผิดชอบ สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ โดยเฉพาะ สภาพอากาศ สภาพคลื่นลมที่มีกำลังแรง และที่สำคัญ คือมีภารกิจเพิ่มมากขึ้นปัจจุบัน ประมาณ เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับน้ำมันเชื้อเพลิงไม่เพียงพอ และน้ำมันเชื้อเพลิงมีราคาที่สูงขึ้น ดังนั้นการเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาภารกิจให้เป็นศูนย์ตรวจการณ์ เพื่อปรับรูปแบบการตรวจการณ์ จากการใช้เรือลาดตระเวน อย่างต่อเนื่อง เป็นการใช้ฐานตรวจการณ์ เพื่อลดการลาดตระเวนของเรือ และจากคนวิลาด ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยและข้อเสนอแนะของ นศร อรัญประเทศ. หน้า 59 จึงเป็นข้อเสนอแนะที่มีความเป็นไปได้ใน การเพิ่มขีดความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติในทะเล ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

อิกทั้งจะเป็นการประยัดพลังงานน้ำมันเชื้อเพลิงและบประมาณค่าใช้จ่ายเป็นค่าความสิ้นเปลืองน้ำมัน เชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่นได้ในระยะยาวอีกด้วย

การติดต่อสื่อสาร แม้ว่าในปัจจุบันวิทยาการทางเทคโนโลยีจะเจริญก้าวหน้าไปมาก การติดต่อสื่อสารในปัจจุบันสามารถถอดรหัสได้ว่าเป็นยุคการสื่อสารแบบไร้พรมแดนแล้วก็ตาม แต่อย่างไร ก็ตาม ในบางพื้นที่ก็อาจจะไม่สามารถที่จะติดต่อสื่อสารกันได้อย่างทั่วถึงหรือครอบคลุมพื้นที่ โดยเฉพาะ พื้นที่ในทะเล ซึ่งในปัจจุบันยังประสบปัญหานี้ในเรื่องการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ประกอบการในทะเล หรือกับผู้ที่อยู่บนฝั่งหรือสถานีสื่อสารบนฝั่งที่ยังไม่สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างต่อเนื่อง เมื่อมี เหตุการณ์ฉุกเฉินเร่งด่วนที่จะแจ้งข้อมูลข่าวสารถึงกันและกันหรือขอความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ จึง ไม่สามารถจะกระทำได้ในทันที ทำให้เกิดความล่าช้าและไม่ทันต่อเหตุการณ์ หากเป็นเรื่องที่เร่งด่วน เช่น เมื่อมีผู้ประสบภัยในทะเลแล้ว ไม่สามารถแจ้งขอความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนได้ ก็จะทำให้เกิดความ สูญเสียตามมาทั้งชีวิตและทรัพย์สิน และที่สำคัญในบริเวณพื้นที่อ่าวไทยตอนล่างซึ่งมีเท่นผลิตก้าช ธรรมชาติซึ่งเป็นผลประโยชน์ของชาติทางทะเลอยู่จำนวนมาก การติดต่อสื่อสารระหว่างแท่นผลิตก้าช ธรรมชาติกับสถานีควบคุมบนฝั่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อสื่อสารกันได้อยู่ตลอดเวลา แต่เนื่องจาก แท่นผลิตก้าชธรรมชาติเหล่านี้มีที่ตั้งอยู่ห่างจากฝั่งนับร้อยไมล์ทะเล การพัฒนาพื้นที่เกาะกระไหเป็น ศูนย์การติดต่อสื่อสารหรือเป็นสถานีเชื่อมโยงในการติดต่อสื่อสารระหว่างสถานีบนฝั่งกับปฏิบัติงาน ในทะเลได้สะดวก หรือเป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารเพื่อติดต่อแจ้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์กับ ทางราชการ ในเรื่องต่าง ๆ แล้วจะทำให้เป็นการเพิ่มจีดความสามารถ การปฏิบัติในการคุ้มครอง รักษาผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติทางทะเล มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล ในห้วงเวลาที่ผ่านมาผู้ประสบภัยในทะเลส่วนใหญ่จะเป็น เรือประสบภัย ซึ่งเกิดจากความประมาทจนทำให้เรือชนกัน หรือบรรทุกผู้โดยสารเกินอัตราณทำให้เรือจมลง หรือเกิดขึ้นจากภัยธรรมชาติ เช่นเกิดพายุชนิดต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดคลื่นลมแรง โดยเรือที่ประสบภัยส่วนมาก จะเป็นเรือประมง และเรือโดยสารขนาดเล็กที่ถูกคลื่นลมซัดจน ซึ่งเหตุการณ์ท่านองนี้ได้เกิดขึ้นอยู่เสมอ เป็นประจำทุกปี ทำให้มีการสูญเสียหั้งชีวิตและทรัพย์สินจำนวนมากในแต่ละปี ดังนั้น หากหน่วยงานที่ มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล มีศักยภาพ จีดความสามารถ และมีความพร้อม ทั้งองค์บุคคล และองค์วัตถุ ที่จะสามารถปฏิบัติภารกิจในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันที เมื่อเกิด เหตุการณ์ ก็จะทำให้สามารถลดการสูญเสียได้ทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

สรุป ประเด็นการพัฒนาแก้ไขให้เป็นศูนย์ตรวจการณ์ควบคุม ป้องกันการก่อการร้าย ในทะเล เป็นศูนย์การติดต่อสื่อสารและการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล หากสามารถดำเนินการได้ตามข้อเสนอแนะ ก็จะทำให้เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล ในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งด้านการตรวจการณ์ ในการป้องกัน ปราบปรามการกระทำการผิดกฎหมายต่าง ๆ การป้องกันการก่อการร้าย ด้านการติดต่อสื่อสารหรือศูนย์ข้อมูลข่าวสาร ในทะเล และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในทะเล รวมทั้งจะสามารถเป็นศูนย์ควบคุม การคมนาคมในทะเล อ่าวไทยตอนล่าง ได้อีกด้วย

2. การพัฒนาให้เป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุง

2.1 การส่งกำลังบำรุง ในกิจการทางทหารนับได้ว่าปัจจัยของการปฏิบัติที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งเป้าหมายหลักของการส่งกำลังบำรุงก็คือ การสนับสนุนหน่วยกำลังรบให้สามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง หากกล่าวว่าคำจำกัดความของการส่งกำลังบำรุงแล้ว ในเวลาสองครั้ง การส่งกำลังบำรุงจะเป็นส่วนหนึ่งของศิลปะในการทำงาน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะสนับสนุนกำลังพล วัสดุอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวก และการบริการที่จำเป็นในด้านต่าง ๆ ให้แก่กองทัพที่มีปริมาณคุณภาพ เวลาและสถานที่ที่เหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการของกองทัพในการทำงาน และสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผน และการดำเนินกลยุทธ์ได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ

ประเด็นการพัฒนาให้เป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุงนี้ การส่งกำลังบำรุงจะหมายถึง การที่บันดาล จะเป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุงในด้านน้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำจีด ที่จะสามารถสนับสนุนกำลังทางเรือที่ทำการลาดตระเวนในพื้นที่อ่าวไทยตอนล่าง และมีน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับสนับสนุนให้กับเซลกอปเตอร์ ที่ออกปฏิบัติการกิจในการลาดตระเวนตรวจการณ์ในพื้นที่รับผิดชอบให้สามารถเข้ารับการส่งกำลังบำรุงได้ ซึ่งจะทำให้เรือ และเซลกอปเตอร์สามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานๆ ได้ โดยที่ไม่ต้องเดินทางกลับเข้ารับการส่งกำลังบำรุงในฐานทัพหรือท่าเรืออื่น ๆ ทั้งของภาครัฐหรือท่าเรือของภาคเอกชน ที่อยู่ห่างไกล ซึ่งจะทำให้การปฏิบัติเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และเป็นการเพิ่มขีดความสามารถของ การปฏิบัติการของเรือและเซลกอปเตอร์ในการรักษาผลประโยชน์และความมั่นคงของชาติทางทะเล

2.2 กองทัพเรือ โดยกองเรือภาคที่ 2 ได้จัดกำลังทางเรือ ทำการลาดตระเวน ตรวจการณ์ และจดเรือเฝ้าตรวจในพื้นที่รับผิดชอบต่าง ๆ เพื่อปกป้องรักษาเอกสาร อธิบดีไทยของชาติ การคุ้มครองรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล การป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดกฎหมายต่าง ๆ ในทะเล รวมทั้งการช่วยเหลือผู้ประสบภัยทางทะเลในพื้นที่อ่าวไทยตอนล่างอย่างต่อเนื่องครั้งละหลายวันในห้วงการลาดตระเวนแต่ละครั้ง ทั้งนี้แล้วแต่จุดความสามารถของเรือแต่ละประเภทว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติการในทะเลได้นานครั้งกี่วัน จึงจะต้องเข้ารับการส่งกำลังบำรุง ประเภทน้ำมันเชื้อเพลิง น้ำจืด และเสบียงอาหาร ที่ฐานทัพเรือสงขลา สำหรับกำลังอากาศนาวี ก็ต้องรับการส่งกำลังบำรุง ประเภทน้ำมันเชื้อเพลิงที่ฐานทัพเรือสงขลาซึ่งเป็นฐานส่งกำลังบำรุงหลักเพียงแห่งเดียวที่อยู่ในพื้นที่อ่าวไทยตอนล่าง เช่นเดียวกัน

2.3 จุดความสามารถในการส่งกำลังบำรุงของกองทัพเรือในพื้นที่อ่าวไทยตอนล่าง

2.3.1 ฐานส่งกำลังบำรุง ในพื้นที่อ่าวไทยตอนล่างมีฐานส่งกำลังบำรุงหลักของกองทัพเรือจำนวนแห่งเท่านั้น คือฐานทัพเรือสงขลา ซึ่งตั้งอยู่ที่ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ลักษณะเป็นท่าเทียบเรือขนาดเล็ก ความลึกของน้ำบริเวณหน้าท่าเทียบเรือเมื่อน้ำลงต่ำสุด ประมาณ 3 เมตร เรือขนาดใหญ่ที่มีระวางขันน้ำต่ำกว่า 2,000 ตันลงมา สามารถเข้าเทียบท่าได้ นอกจากนี้ยังมีหลักผูกเรือจำนวน 2 หลัก ระยะห่างระหว่างหลัก 60 เมตร ความลึกของน้ำบริเวณหน้าหลักผูกเรือเมื่อน้ำลงต่ำสุด ประมาณ 5 เมตร สามารถรองรับเรือที่มีขนาดใหญ่และมีระวางขันน้ำตั้งแต่ 4,000 ตันลงมาได้ แต่ในทางปฏิบัติไม่เคยมีเรือขนาด 2,000 – 4,000 ตันลงมา เข้าจอดรับการส่งกำลังบำรุงที่ท่าเทียบเรือฐานทัพเรือสงขลา ทั้งนี้เนื่องจากเรือขนาดใหญ่มีระวางขันน้ำมาก และกินน้ำลึก การนำเรือผ่านเข้าร่องน้ำสงขลาเพื่อจะเข้ามาจอดเรือเทียบท่าเรือ เพื่อรับการส่งกำลังบำรุง ไม่สะดวกและอาจเป็นอันตรายต่อเรือ ไดจากการเกยตื้น ไดเนื่องจากบริเวณหน้าท่าเทียบเรือมีน้ำตื้นเกินไป นอกจากนี้แล้วในร่องน้ำทะเลสาบสงขลา มีการทำประมงประเภทโขงพางจำนวนมาก กีดขวางทำให้ร่องน้ำ และเป็นอุปสรรคในการเดินเรือ ในร่องน้ำ ดังนั้นกำลังทางเรือของกองทัพเรือ ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งเดินทางมาปฏิบัติภารกิจในพื้นที่อ่าวไทยตอนล่าง และจะต้องเข้ารับการส่งกำลังบำรุงที่ฐานทัพเรือสงขลาส่วนใหญ่ จึงจำเป็นต้องจอดเรือทอดสมอ บริเวณเกาะหนู การส่งกำลังบำรุงจะใช้เรือบรรทุกน้ำมัน ที่ปฏิบัติราชการในกองเรือภาคที่ 2 และเรือบรรทุกน้ำของฐานทัพเรือสงขลา เดินทางไปให้การสนับสนุนส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำจืดให้กับเรือที่เดินทางเข้ารับการส่งกำลังบำรุง หรือเข้ารับการส่งกำลังบำรุงที่ท่าเรือน้ำลึกสงขลาบ้างเป็นครั้งคราว

2.3.2 เรือส่งกำลังนำรุ่ง กองทัพเรือมีเรือส่งกำลังนำรุ่งอยู่หลายประเภท ได้แก่ เรือบรรทุกน้ำ เรือนบรรทุกน้ำมันเชื้อเพลิง เรือนบรรทุกเสบียง และเรือส่งกำลังรวม ซึ่งเรือส่งกำลังนำรุ่ง ดังกล่าวมีภารกิจในการสนับสนุนการส่งกำลังนำรุ่งให้กับเรือต่าง ๆ ของกองทัพเรือที่ปฏิบัติภารกิจในทะเล ที่ไม่สามารถเดินทางกลับเข้ารับการส่งกำลังนำรุ่งที่ฐานทัพเรือต่าง ๆ ได้ตามระยะเวลา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดเรือส่งกำลังหึ้นเรือบรรทุกน้ำ และเรือนบรรทุกน้ำมัน เดินทางไปให้การสนับสนุนตามที่เรือที่ปฏิบัติภารกิจเหล่านั้นร้องขอ อย่างไรก็ตามเรือบรรทุกน้ำ เรือนบรรทุกเสบียง และเรือนบรรทุกน้ำมัน ซึ่งมีสังกัดอยู่ในกองทัพเรือจำนวนไม่กี่ลำ และในแต่ละประเภทที่มีอยู่ จะมีขีดความสามารถในการส่งกำลังนำรุ่งที่ค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากเรือดังกล่าวมีขนาดเล็ก มีความเร็วต่ำ และมีอายุการใช้งานมากกว่า 30 ปีขึ้นไป ส่วนเรือส่งกำลังนำรุ่งซึ่งเป็นเรือขนาดใหญ่ มีรัศมีทำการไกล มีขีดความสามารถในการส่งกำลังสูง มีความทันสมัย สามารถส่งกำลังได้ทั้ง น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำจีด เสบียง รวมทั้งสิ่งของอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้จำนวนมาก ในปัจจุบัน มีจำนวน 1 ลำเท่านั้น คือเรือหลวงสินมิลัน ดังนั้นการที่กองทัพเรือมีเรือส่งกำลังที่มีขนาดใหญ่ ทันสมัย มีขีดความสามารถในการส่งกำลังสูงเพียง 1 ลำ จึงไม่มีเพียงพอต่อ การปฏิบัติภารกิจโดยรวมของกองทัพเรือที่มีหน้าที่รับผิดชอบพื้นที่ทางทะเลของไทยทั้งหมด ทั้งด้านทะเล อ่าวไทย และด้านทะเลอันดามัน อย่างไรก็ตามแม้ว่ากองทัพเรือจะทราบปัญหาในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ปัญหาจัดหากำลังเพิ่มเติมได้ ทั้งนี้เนื่องจากประสบปัญหาในด้านงบประมาณที่ได้รับอย่างจำกัดในแต่ละปี สำหรับในพื้นที่อ่าวไทยตอนล่าง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกองเรือภาคที่ 2 จะมีเรือส่งกำลังนำรุ่งที่เป็นเรือน้ำมันปฏิบัติราชการจำนวน 1 ลำ ซึ่งเรือดังกล่าว เป็นเรือที่มีอายุการใช้งานนาน มีความเร็วต่ำ มีขีดความสามารถที่ค่อนข้างจำกัด จึงสามารถที่จะให้การสนับสนุนได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น

2.3.3 พื้นที่ปฏิบัติการและระยะทางที่มีผลกระทบต่อปัจจัยการส่งกำลังนำรุ่ง ในพื้นที่อ่าวไทยตอนล่าง มีกองเรือภาคที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่ที่ตำบลบ่ออย่าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ มีพื้นที่รับผิดชอบประมาณ 34,500 ตาราง มีกำลังทางเรือ และกำลังอากาศยวีประจำการอยู่บริเวณฐานทัพเรือสงขลา การรับการส่งกำลังนำรุ่งของเรือและอากาศยวี ก่อนและหลังปฏิบัติการ คาดคะเนเพื่อปักป้อง คุ้มครอง รักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล จะต้องรับการส่งกำลังนำรุ่งที่ฐานทัพเรือสงขลาซึ่งเป็นฐานการส่งกำลังนำรุ่งหลักแห่งเดียวสำหรับกำลังทางเรือ สำหรับกำลังอากาศยวี นอกจากจะสามารถรับการส่งกำลังนำรุ่งประจำที่น้ำมันเชื้อเพลิงจากฐานทัพเรือสงขลาแล้ว เฮลิคอปเตอร์ซึ่งเป็นกำลังทางอากาศของกองเรือภาคที่ 2 ยังสามารถลงจอดรับน้ำมันเชื้อเพลิงที่ฐานส่งกำลังของกองทัพเรือ ที่บริเวณแหลมโจรครัว อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นฐานส่งกำลังขนาดเล็กของกองทัพเรือได้อีกแห่งหนึ่ง

การปฏิบัติในการลาดตระเวนของกำลังทางเรือในพื้นที่ลาดตระเวน จะขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของเรือ โดยเรือขนาดใหญ่ที่สามารถปฏิบัติการในทะเลได้นานหลายวันก็จะถูกจัดให้ทำการลาดตระเวนในพื้นที่ที่มีระยะทางห่างไกลจากที่ตั้งป้อม (ฐานทัพเรือสงขลา) เนื่องประมาณ 100 ไมล์ทะเล จะนับการเดินทางจากฐานทัพเรือสงขลา เพื่อเข้าพื้นที่ลาดตระเวน จึงต้องใช้วลามาน และสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเป็นค่าน้ำมันเชื้อเพลิง อีกทั้งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติการ ที่ไม่สามารถปฏิบัติการในพื้นที่ลาดตระเวนได้อย่างต่อเนื่องยาวนาน ทั้งนี้เนื่องจากขีดจำกัดของงบประมาณในการที่จะต้องรับการส่งกำลังบำรุง และจะต้องเดินทางเข้ารับการส่งกำลังบำรุงที่ฐานทัพเรือสงขลาท่าน้ำ สำหรับเรือส่งกำลังบำรุงประเภทเรือน้ำมัน เรือน้ำที่มีอยู่ก็เป็นเรือที่มีขีดความสามารถต่ำ ไม่สามารถเดินทางไปส่งกำลังบำรุงให้กับเรือที่ทำการลาดตระเวนในพื้นที่ที่อยู่ห่างไกลจากฐานทัพเรือสงขลาได้อย่างเป็นระบบ กรณีที่มีความจำเป็นต้องเดินทางไปส่งกำลังบำรุงให้กับเรือที่กำลังลาดตระเวนอยู่ในพื้นที่ ก็จะไม่คุ้มค่าในการปฏิบัติ ทั้งนี้จะต้องมีความสิ้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเรือที่ต้องเดินทางไปส่งหันน้ำมันและน้ำจืดให้กับเรือสำหรับเรือตรวจการณ์ชัยฝั่ง (Patrol Craft Fast) ซึ่งเป็นเรือตรวจการณ์ขนาดเล็กซึ่งเป็นเรือที่มีศักยภาพในการตรวจการณ์สูง เนื่องจากมีความเร็วสูง มีความคล่องตัวในการปฏิบัติ แต่มีขีดความสามารถในเรื่องรับสมรรถนะทาง ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเรือขนาดเล็ก มีน้ำมันเชื้อเพลิง และน้ำจืดที่จำกัด จึงไม่สามารถปฏิบัติการได้ไกลจากฐานส่งกำลังบำรุง หากมีการพัฒนาเ加州กระให้สามารถเป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุงให้กับกำลังทางเรือได้ ก็จะทำให้การปฏิบัติการทางเรือสามารถต่อระยะเวลาในเรื่องรับสมรรถนะ การปฏิบัติการได้ไกลมากขึ้น

สรุป ประเด็นการพัฒนาเ加州กระ ให้เป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ กตตว. ข้ามปี. (หน้า 63) จึงเป็นประเด็นที่มีความเป็นไปได้ในการพัฒนาเ加州กระ ประเด็นหนึ่ง เนื่องจากจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติของกำลังทางเรือ และอากาศยานประเภทเฮลิคอปเตอร์ ที่จะสามารถรับการส่งกำลังบำรุงน้ำมัน เชื้อเพลิงได้ ซึ่งจะสามารถเพิ่มระยะหรือรัศมีในการปฏิบัติการลาดตระเวนได้มากขึ้น อันจะส่งผลให้การปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมาย ขั้นตอน และวิธีการจัดการอย่างเป็นระบบ สามารถกำหนดผลลัพธ์ของการจัดการ และโครงข่ายความเชื่อมโยงที่เหมาะสม และสอดคล้องกับการปรับสภาพความสมดุลของกระแสความต้องการของแต่ละด้านในทุกระดับ โดยเฉพาะ

อย่างยิ่งด้านการรักษาระบบนิเวศ ถ้าหากนักท่องเที่ยว ผู้ที่เกี่ยวข้อง และประชาชนทั่วไป มีจิตสำนึกระบบสิ่งแวดล้อม ความตระหนักรู้ในการอนุรักษ์ โดยจุดมุ่งหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จะประกอบด้วย มีแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น มีความรับผิดชอบในการอนุรักษ์ พื้นฟู และรักษาระบบนิเวศที่ยังคงอยู่ โดยคำนึงถึงขีดความสามารถที่รองรับได้ มีการกำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมในการใช้ประโยชน์พื้นที่อนุรักษ์ และพื้นที่นอกเขตอนุรักษ์เพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีหลายประเภท เช่น การเดินป่า กิจกรรมศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมส่องสัตว์/ดูนก กิจกรรมศึกษา/เที่ยวถ้ำ กิจกรรมล่องเรือ ศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมดำน้ำชมปะการังน้ำตื้น (Snorkle or Skin Diving) และกิจกรรมดำน้ำลึก (Scuba Diving) เป็นต้น

เนื่องจากเกาะกระนีธรรมชาติ และปะการังที่สวยงาม ดังนั้นประเด็นการพัฒนาเกาะกระนีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จึงอยู่ในประเด็นที่สามารถดำเนินการ ทั้งนี้จะต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศที่มีอยู่ซึ่งได้แก่ การเป็นที่วางไข่ของเต่าทะเล เป็นต้น

สรุป การพัฒนาเกาะกระนีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิง เป็นประเด็นที่สมควรจะมีการพัฒนาเกาะกระนีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ แต่จะต้องไม่มีผลกระทบต่อระบบนิเวศที่มีอยู่ ซึ่งได้แก่ การเป็นที่วางไข่ของเต่าทะเล และทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะ ปะการัง จะต้องไม่ถูกทำลาย

4. การพัฒนาเกาะกระนีให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศทางทะเล มีความอุดมสมบูรณ์

เกาะกระนีสภาพทางกายภาพที่มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะทรัพยากระบบที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ปะการัง การขึ้นมาวางไข่ของเต่าทะเล หรือการมีทรัพยากรธรรมชาติทางชีวภาพอื่น ๆ การพัฒนาเกาะกระนีให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติให้มีทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศทางทะเล มีความอุดมสมบูรณ์ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่ดี อย่างยั่งยืนนั้นเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งจะต้องมีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความสมดุลทั้งในด้านระบบนิเวศวิทยาและสภาพแวดล้อม อีกทั้งจะต้องได้รับความร่วมมือ และได้รับการสนับสนุนจากหลายฝ่าย ทั้งจากภาครัฐ นักวิชาการ องค์กรพัฒนา เอกชน และนักธุรกิจ นอกจากนี้เมื่อได้รับการพัฒนาแล้วจะต้องมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถคุ้มครอง ดูแล รับผิดชอบทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน และมีการพัฒนาให้เข้มแข็งในโอกาสต่อไป

สรุป การพัฒนาเกาะกระนีให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ และระบบนิเวศทางทะเลให้มีความอุดมสมบูรณ์เป็นประเด็นที่เป็นไปได้สมควรได้รับการพัฒนา ทั้งนี้จะต้องได้รับ

ความร่วมมือ และได้รับการสนับสนุนจากหลายฝ่าย ทั้งจากภาครัฐ นักวิชาการ องค์กรพัฒนา เอกชน นักธุรกิจ และที่สำคัญคือด้านงบประมาณ นอกจาคนี้เมื่อได้รับการพัฒนาแล้วจะต้องมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถคุ้มครอง ดูแล รับผิดชอบทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืนตลอดไป

5. การพัฒนาเ 加ะกระให้เป็นแหล่งในการศึกษาเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

加ะกระ เป็น加ะที่ยังไม่ได้ทำประโยชน์หรือพัฒนาให้มีความสำคัญจึงทำให้มีผู้รู้จัก加ะกระ น้อยมาก ไม่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย การพัฒนา加ะกระให้เป็นแหล่งศึกษาทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทางชีวภาพ จะต้องมีการจัดการที่ประสานความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ตามบทบาทหน้าที่ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นโดยมีเป้าหมาย และทิศทางในด้านการให้การศึกษาเรียนรู้ เพื่อมุ่งผลการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม จะทำให้加ะกระเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายมากยิ่งขึ้น และเป็น加ะที่มีความสำคัญในอนาคต ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า加ะกระจะได้รับ การพัฒนาไปในทิศทางใด

สรุป การพัฒนา加ะกระให้เป็นแหล่งในการศึกษาเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ให้เป็นแหล่งศึกษาทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ทางชีวภาพ จะต้องมีการจัดการอย่างมีส่วนร่วมทั้งภาครัฐและภาคเอกชน องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นรวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะทำให้加ะกระเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายมากยิ่งขึ้น และมีความสำคัญในด้านต่าง ๆ ต่อไป

6. การพัฒนา加ะกระ ให้มีการอนุรักษ์ป่าภาร เต่าทะเล และสัตว์น้ำเพื่อเป็นอุทยานนิเวศทางทะเล

ในปัจจุบันโลกมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวัตถุ และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว ประกอบกับจำนวนประชากร ได้มีจำนวนเพิ่มขึ้นมาก เป็นผลทำให้มีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเกินขอบเขต และขาดความระมัดระวัง ทำให้เกิดความเสียหายและความเสื่อมโรมของสภาพสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ การที่จะอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ จึงมีความจำเป็นต้องวางแผนการจัดการที่ดีเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายมากไปกว่านี้ รัฐบาลได้ตระหนักรถึงปัญหาเหล่านี้ จึงได้มีการดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานที่จะดูแลรับผิดชอบและส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทั้งในด้านทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า และทรัพยากรทางทะเล ดังนั้นการที่加ะกระมีทรัพยากรธรรมชาติโดยเฉพาะป่าไม้ ที่มีความสวยงาม ไม่แพ้ที่ใดในทะเลอ่าวไทย หรือแม้แต่ในทะเลอันดามัน นอกจากนี้ยังมีเต่าทะเลที่มีความอุดมสมบูรณ์ ซึ่งพื้นที่ที่เต่าทะเลใช้เป็นสถานที่วางไข่นั้นมีมากนักในทะเลอ่าวไทย และจากการที่加ะกระตั้งอยู่ห่างไกลจากฝั่ง ไม่มีผู้พักอาศัย และธรรมชาติไม่ถูกมนุษย์แทรกแซง เช่นเดิม จึงทำให้ระบบนิเวศทางทะเล

บริเวณเกาะกระค่อนข้างจะมีความอุดมสมบูรณ์ การพัฒนาให้มีการอนุรักษ์ป่าคง และสัตว์น้ำที่มีการอนุรักษ์ เช่น เต่าทะเลบ่างจริงจัง รวมทั้งให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลรักษาอย่างเป็นระบบ ก็จะทำให้บริเวณเกาะกระมีป่าคงที่สมบูรณ์ตลอดไปมีเต่าทะเลเข้าไปวางไข่ตามฤดูกาล และมีสัตว์น้ำที่มีความอุดมสมบูรณ์ซึ่งอาจจะสามารถพัฒนาเป็นอุทยานนิเวศทางทะเล และจะสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ให้ไปท่องเที่ยวกันมากขึ้น อันจะทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

สรุป การพัฒนาเกาะกระ ในเรื่องการอนุรักษ์ป่าคง เต่าทะเล และสัตว์น้ำเพื่อเป็นอุทยานนิเวศทางทะเล จึงเป็นประเด็นสำคัญที่สมควรได้รับการพัฒนา ซึ่งในปัจจุบันองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศต่างให้ความสำคัญในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก

7. การพัฒนาเกาะกระให้เป็นเกาะในฝัน

การพัฒนาเกาะกระให้เป็นเกาะในฝันในประเด็นนี้หมายถึงการที่เกาะกระจะมีทุกสิ่งทุกอย่างทั้งธรรมชาติที่สวยงาม ทะเลสวย น้ำใส ป่ารังสวยงาม ระบบนิเวศทางทะเลมีความอุดมสมบูรณ์ มีการอนุรักษ์ป่าคงและสัตว์น้ำเพื่อเป็นอุทยานนิเวศน์ทางทะเล มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ มี┆งานที่เกี่ยวข้องดูแลรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเลอยู่บนเกาะ โดยหากมีการพัฒนาอย่างจริงจังเป็นระบบ ก็อาจจะทำให้เกาะกระเป็นเกาะในฝัน ที่มีความสำคัญต่อไปในอนาคต

สรุป การพัฒนาเกาะกระให้เป็นเกาะในฝันเป็นประเด็นที่สมควรได้รับการพัฒนามากที่สุดเนื่องจากจะสามารถทำให้เกาะกระมีการพัฒนาในทุกด้านทั้งด้านการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเล และการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางทะเล

8. การพัฒนาให้มีการประชาสัมพันธ์เกาะกระให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย

เมื่อเกาะกระได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ แล้ว เพื่อให้เกาะกระเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย จึงควรมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้เกาะกระเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบข้อมูลทั่วไปในด้านต่าง ๆ โดยให้มีการประชาสัมพันธ์ ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และตามสื่อหรือตามเว็บไซต์ต่าง ๆ

สรุป ประเด็นการพัฒนาให้มีการประชาสัมพันธ์เกาะกระ เป็นประเด็นที่จะสามารถทำให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับเกาะกระ เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้รู้จักเกาะกระน้อยมาก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกาะกระได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ แล้ว

ตารางที่ 5.2 แสดงสรุปประเด็นการพัฒนาการกระ และวัตถุประสงค์ของการพัฒนา

ประเด็น	วัตถุประสงค์
<p>1. การพัฒนาให้เป็นศูนย์ตรวจการณ์ ควบคุม ป้องกัน การก่อการร้ายใน ทะเล เป็นศูนย์การติดต่อ สื่อสาร และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยใน ทะเล</p>	<p>1.1 เพื่อตรวจสอบ ควบคุม ป้องกันการก่อการร้ายหรือการก่อวินาศกรรมต่อ แท่นผลิตก๊าซธรรมชาติในทะเล</p> <p>1.2 เพื่อให้การติดต่อสื่อสารระหว่างฝั่งกับผู้ปฏิบัติงานบนแท่นผลิตก๊าซ ธรรมชาติในทะเลหรือช่วยประมวลสารติดต่อสื่อสารกันได้ ตลอดเวลา</p> <p>1.3 เพื่อให้การปฏิบัติงาน การประสานงานในด้านการป้องกัน ปราบปราม การกระทำผิดกฎหมายต่างๆ ในทะเล รวมทั้งการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ในทะเลเป็นไปด้วยความรวดเร็วมีประสิทธิภาพ</p>
<p>2. การพัฒนาเป็นฐานหรือสถานีส่ง กำลังบำรุง</p>	<p>2.1 เพื่อให้เรือของกองทัพเรือ หรือหน่วยงานอื่นที่ปฏิบัติการในทะเล สามารถเข้ารับการส่งกำลังบำรุงประเภทน้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำจืดได้</p> <p>2.2 เพื่อให้สามารถประยุคต์งบประมาณได้ในระยะยาว เนื่องจากไม่ต้อง ลี้นเปลืองน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับเดินทางกลับเข้ารับการส่งกำลังบำรุง จากฐานการส่งกำลังบำรุงบนฝั่งบ่อยๆ และจะทำให้มีกำลังพร้อมปฏิบัติ หน้าที่ ในพื้นที่ตลอดเวลาทำให้เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการ ปฏิบัติมีประสิทธิภาพมากขึ้น</p> <p>2.3 ทำให้เรือขนาดเล็กและเฉลิมcopypaste สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการเรื่อง รักษาการปฏิบัติการให้ใกล้และกว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องประสบปัญหา ที่จะต้องกลับการส่งกำลังบำรุง ที่ฐานส่งกำลังบำรุงในท่าเรือนั่ง</p> <p>2.4 เพื่อให้เรือสามารถเข้าจอดเรือให้กำลังพักผ่อนหรือขอคลบคลื่นลมได้ โดยไม่ต้องแล่นลาดตะเวนตลอดเวลา ซึ่งจะทำให้กำลังพล ลดการ ตรากตรำจากการปฏิบัติการกิจในทะเล</p>

ตารางที่ 5.2 แสดงสรุปประเด็นการพัฒนาแก้ไข และวัตถุประสงค์ของการพัฒนา (ต่อ)

ประเด็น	วัตถุประสงค์
3. การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์	<p>3.1 เพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่มีความสำคัญในด้านฝั่งทะเลอ่าวไทย</p> <p>3.2 เพื่อให้มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์อยู่ต่อไปโดยเฉพาะปะการังที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก และมีความสวยงามมากในฝั่งทะเลอ่าวไทย</p>
4. การพัฒนาเป็นเขตพื้นที่ศูนย์กลาง ทรัพยากรธรรมชาติ มีทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศน์ทางทะเลมีความอุดมสมบูรณ์	<p>4.1 เพื่อป้องกันการบุกรุกเข้าไปทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่มีความอุดมสมบูรณ์ทั้งบนภาคกลาง และบริเวณพื้นท้องทะเล ซึ่งมีความหลากหลายทางชีวภาพ และมีปะการังอุดมสมบูรณ์</p> <p>4.2 เพื่อป้องกันการลักลอบขโมยไปเต่าหรือจับเด่าไปเพื่อการพาณิชย์ หรือเพื่อการบริโภค</p> <p>4.3 เพื่อเป็นการป้องกันทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่บนภาคกลางและบริเวณพื้นท้องทะเลของภาคใต้มิให้ถูกทำลายลงมากไปกว่าเดิม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพื่อให้นักศึกษาโดยทั่วไปได้ศึกษาทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ และมีความสวยงาม ของภาคกลาง - เพื่อเป็นการอนุรักษ์ปะการัง และสัตว์น้ำที่สวยงามบริเวณภาคใต้ เป็นระบบนิเวศน์ทางทะเลที่สมบูรณ์ และสามารถพัฒนาเป็นอุทยานนิเวศน์ทางทะเลได้ในอนาคต - เพื่อให้ภาครัฐสามารถใช้ประโยชน์ได้ในทุกๆ ด้าน ทั้งด้านความมั่นคง ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการอนุรักษ์ และด้านการท่องเที่ยว เป็นภาคที่มีความสวยงามตามธรรมชาติ ที่มีน้ำใส ปะการังสวย - เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รู้จักภาครัฐกันอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น
5. การพัฒนาให้เป็นแหล่งในการศึกษาเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม	
6. การพัฒนาการพัฒนาให้มีการอนุรักษ์ปะการัง และสัตว์น้ำเพื่อเป็นอุทยานนิเวศน์ทางทะเล	
7. การพัฒนาให้ภาครัฐเป็นภาระในผืน	
8. การพัฒนาการประชาสัมพันธ์ภาครัฐ	

การศึกษาเชิงปริมาณต่อประเด็นการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลจากการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการจัดกิจกรรมประชุมเสวนาเพื่อแสดงความคิดเห็นแบบกระบวนการมีส่วนร่วม ทำให้ได้ประเด็นแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 8 ประเด็น ผู้วิจัยจึงได้นำผลจากการศึกษาเชิงคุณภาพ มาทำการทดสอบยุทธศาสตร์ โดยวิธีการศึกษาเชิงปริมาณ และใช้เครื่องมือที่เป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง โดยผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์บุคคลกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้อง และข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงคุณภาพ มาสร้างแบบสอบถามตามขึ้น เพื่อสำรวจสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง จากหน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องเข่นเดียวกับผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการศึกษาเชิงคุณภาพ แต่เปลี่ยนกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มตัวอย่างเดิม มาเป็นกลุ่มตัวอย่างกลุ่มใหม่ และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จำนวน 50 คน ทั้งนี้เพื่อเป็นการตรวจสอบการเสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาคตะวันออกผู้ให้ข้อมูลหลักของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรก โดยมีผลการวิจัยจากการสำรวจข้อมูลเชิงปริมาณดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างเพื่อทราบการแยกแข่งและการกระจายของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การวิเคราะห์ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้จำนวน 50 คน ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ

	ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ			
ชาย		49	98.00
หญิง		1	2.00
รวม		50	100.00
2. อายุ			
21 – 30 ปี		7	14.00
31 – 40 ปี		12	24.00
41 – 50 ปี		21	42.00
51 – 60 ปี		10	20.00
รวม		50	100.00

ตารางที่ 5.3 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา	12	24.00
อนุปริญญา	15	30.00
ปริญญาตรี	22	44.00
อื่นๆ	1	2.00
รวม	50	100.00
4. อาชีพปัจจุบัน		
รับราชการ	29	58.00
รัฐวิสาหกิจ	2	4.00
บริษัทเอกชน	3	6.00
ประจำ	6	12.00
อาชีพส่วนตัว	5	10.00
พนักงานราชการ	4	8.00
ลูกจ้าง	1	2.00
รวม	50	100.00
5. การได้ยินชื่อหรือรู้จักเก้าอี้		
เคยได้ยินชื่อแต่ไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน	4	8.00
เคยได้ยินชื่อและรู้ว่าอยู่ที่ไหน	17	34.00
รู้จักเก้าอี้เป็นอย่างดี	19	58.00
รวม	50	100.00
6. การเข้าไปที่เก้าอี้		
ไม่เคยไป	18	36.00
เคยไป	32	64.00
รวม	50	100.00

ตารางที่ 5.3 แสดงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
7. จำนวนครั้งที่เข้าไปที่เกาะกระ (เฉลี่ย 3 – 4 ครั้ง)		
1 – 3 ครั้ง	18	56.25
4 – 6 ครั้ง	11	34.38
7 – 9 ครั้ง	1	3.12
10 ครั้งขึ้นไป	2	6.25
รวม	32	100.00
8. การพัฒนาเกาะกระเพื่อใช้ประโยชน์ด้านต่างๆ		
พัฒนาและใช้ประโยชน์ได้ไม่มีข้อจำกัด	29	58.00
พัฒนาและใช้ประโยชน์ได้แต่มีข้อจำกัดบ้าง	21	42.00
รวม	50	100.00

สรุปผลการวิจัย พบร่วมกับ ประชากร/กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 98.00 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 2.00 มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.00 รองลงมาคือ มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.00 และมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 20.00

ระดับการศึกษา พบร่วมกับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาคือ จบการศึกษาระดับอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 30.00 และจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 24.00 อื่นๆ ร้อยละ 2

อาชีพปัจจุบัน พบร่วมกับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาคือ ทำประมง คิดเป็นร้อยละ 12.00 และประกอบอาชีพส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 10.00

การได้ยินชื่อหรือรู้จักเกาะกระ พบร่วมกับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รู้จะเกาะกระเป็นอย่างดี คิดเป็นร้อยละ 58.00 รองลงมาคือ เกยได้ยินชื่อและรู้ว่าเกาะกระอยู่ที่ไหน คิดเป็นร้อยละ 34.00 และเกยได้ยินชื่อแต่ไม่รู้ว่าเกาะกระอยู่ที่ไหน คิดเป็นร้อยละ 8.00

การเข้าไปที่เกาะกระ พบร่วมกับ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยเข้าไปที่เกาะกระ คิดเป็นร้อยละ 64.00 และไม่เคยเข้าไปที่เกาะกระ คิดเป็นร้อยละ 36.00 สำหรับผู้ที่เคยเข้าไปที่เกาะกระส่วนใหญ่เคยเข้าไปประมาณ 1 – 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.25 รองลงมาคือ เคยเข้าไปประมาณ 4 – 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.38 และเคยไปที่เกาะกระ 10 ครั้งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.25

การพัฒนาแก้กระเพื่อใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ พบร่วมกับผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสามารถพัฒนาเพื่อใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ได้โดยไม่มีปัญหาหรือข้อจำกัดคิดเป็นร้อยละ 58.00 และสามารถพัฒนาเพื่อใช้ประโยชน์ได้แต่มีข้อจำกัดบ้าง คิดเป็นร้อยละ 42.00

ตอนที่ 2. การแสดงความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาแก้กระ

การวิเคราะห์ข้อมูลการแสดงความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาแก้กระ เพื่อทราบความระดับความคิดเห็นของความต้องการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ซึ่งมีประเด็นคำถาม 8 ประเด็น จำนวน 31 ข้อ โดยทำการวิเคราะห์แบบวัดประมาณค่า 5 ระดับคือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) และค่าเฉลี่ย ดังนี้

1. การแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาแก้กระให้เป็นฐานตรวจการณ์ ซึ่งมีคำถามจำนวน 6 ข้อ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 แสดงความคิดเห็นในการพัฒนาแก้กระให้เป็นฐานตรวจการณ์

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น								ระดับ
	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน		
	อย่าง ยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย	ที่สุด	มาตรฐาน		
1. เพื่อป้องกันแท่นผลิตก้าชธรรมชาติซึ่งเป็นผลประโยชน์ของชาติในประเทศไทย	14 (28.00)	15 (30.00)	11 (22.00)	5 (10.00)	5 (10.00)	3.56	1.280	เห็นด้วย	
2. เพื่อป้องกันมิให้มีเรื่องประมงต่างชาติลักลอบเข้ามาทำลายธรรมชาติในน้ำทะเลไทยที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ	19 (38.00)	12 (24.00)	11 (22.00)	5 (10.00)	3 (6.00)	3.78	1.234	เห็นด้วย	
3. เพื่อป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย หรือการกระทำอันเป็นโจรลักลอบ	17 (34.00)	10 (20.00)	15 (30.00)	5 (10.00)	3 (6.00)	3.66	1.222	เห็นด้วย	

ตารางที่ 5.4 แสดงความคิดเห็นในการพัฒนาเก้าอี้ให้เป็นฐานตรวจการณ์ (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น							
	เห็น ด้วย	เห็น อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็น อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็น น้อย	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน
	มาก	ปาน	กลาง	น้อย	น้อย	ที่สุด	มาตรฐาน	
	ยิ่ง							
4. เพื่อป้องกันการกระทำผิดกฎหมายต่างๆ ในประเทศไทย	21 (42.00)	16 (32.00)	8 (16.00)	0 (10.00)	5	4.06	0.998	เห็นด้วย
5. เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารในประเทศไทย	15 (30.00)	21 (42.00)	8 (16.00)	5 (10.00)	1 (2.00)	3.88	1.023	เห็นด้วย
6. เพื่อเป็นศูนย์การติดต่อสื่อสารในประเทศไทย	14 (28.00)	20 (40.00)	11 (22.00)	4 (8.00)	1 (2.00)	3.84	0.990	เห็นด้วย

สรุป ผลความคิดเห็นพบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการพัฒนาเก้าอี้ให้เป็นฐานตรวจการณ์เพื่อป้องกันการกระทำผิดกฎหมายต่างๆ ในประเทศไทย โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ± 0.998 คิดเป็นร้อยละ 81.2 รองลงมาคือ เพื่อใช้เป็นศูนย์ข้อมูลข่าวสารในประเทศไทย โดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ± 1.023 คิดเป็นร้อยละ 77.6 และเพื่อเป็นศูนย์การติดต่อสื่อสารในประเทศไทย โดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ± 0.990 คิดเป็นร้อยละ 76.8

2. การแสดงความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาเก้าอี้ให้เป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุงขนาดเล็ก ซึ่งมีคำถามจำนวน 5 ข้อ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 แสดงความคิดเห็นการพัฒนาเก้าอี้ให้เป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุงขนาดเล็ก

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น							
	เห็น ด้วย	เห็น อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็น อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็น น้อย	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน
	มาก	ปาน	กลาง	น้อย	น้อย	ที่สุด	มาตรฐาน	
	ยิ่ง							
1. มีท่าเทียบเรือรองรับการเข้าเทียบเรือตรวจการณ์ขนาดเล็กได้	17 (34.00)	11 (22.00)	10 (20.00)	5 (10.00)	7 (14.00)	3.52	1.418	เห็นด้วย

ตารางที่ 5.5 แสดงความคิดเห็นการพัฒนาแก่กรุงให้เป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุงฯ (ต่อ)

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น								ระดับ มาตรฐาน
	เห็น ด้วย	เห็น อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย	เห็น น้อย	เห็น น้อย	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน	
	มาก	ปาน กลาง	ปาน	น้อย	น้อย	ที่สุด			
	ยิ่ง		กลาง						
2. มีเรื่อตรวจสอบณ์ขนาดเล็ก ความเร็วสูงพร้อมปฏิบัติการ ที่แก่กระตลดเวลา	25 (50.00)	10 (20.00)	12 (24.00)	0 (6.00)	3 (6.00)	4.14	0.990	เห็นด้วย	
3. มีพื้นที่วางทุนผูกเรือ สำหรับเรือที่ไม่สามารถ เข้าที่ยึดทำได้ และมีลาน จอดเฮลิคอปเตอร์	21 (42.00)	16 (32.00)	11 (22.00)	1 (2.00)	1 (2.00)	4.10	0.953	เห็นด้วย	
4. มีกำลังพลของกองทัพเรือ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชนปฏิบัติ หน้าที่ตามความรับผิดชอบ อยู่บนแก่กระตลดเวลา	24 (48.00)	11 (22.00)	13 (26.00)	0 (4.00)	2 (4.00)	4.14	0.948	เห็นด้วย	
5. มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก สะดวก สำหรับเรือ และ เฮลิคอปเตอร์ที่เข้ารับการ ส่งกำลังบำรุง	19 (38.00)	11 (22.00)	17 (34.00)	0 (6.00)	3 (6.00)	3.92	0.986	เห็นด้วย	

สรุป ผลการแสดงความคิดเห็น แนวทางการพัฒนาแก่กรุงให้เป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุง ขนาดเล็กพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการมีเรื่อตรวจสอบณ์ขนาดเล็กความเร็วสูงพร้อมปฏิบัติการที่แก่กระตลดเวลา และมีกำลังพลของกองทัพเรือ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชนปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบอยู่บนแก่กระตลดเวลา โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ± 0.990 และ 4.14 ± 0.948 คิดเป็นร้อยละ 82.8 รองลงมา คือ มีพื้นที่วางทุนผูกเรือสำหรับเรือที่ไม่สามารถเข้าที่ยึดทำได้ และมีลานจอดเฮลิคอปเตอร์ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ± 0.953 คิดเป็นร้อยละ 82 และมีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเรือ และมีลานจอดเฮลิคอปเตอร์ที่เข้ารับการส่งกำลังพล โดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ± 0.986 คิดเป็นร้อยละ 78.4

3. การแสดงความคิดเห็น แนวทางการพัฒนาเกาะกระ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งมีคำถามจำนวน 4 ข้อ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 แสดงความคิดเห็นการพัฒนาเกาะกระให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น								ระดับ มาตรฐาน
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย เหลือ ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน		
1. เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติ ประเภทดำเนินการท่องเที่ยว เชิงนิเวศน์และให้ความรู้ แก่บุคคลทั่วไป	29 (58.00)	12 (24.00)	5 (10.00)	1 (2.00)	3 (6.00)	4.26	1.121	เห็นด้วย	
2. เพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยว เชิงนิเวศน์และให้ความรู้ แก่บุคคลทั่วไป	19 (38.00)	17 (34.00)	12 (24.00)	0 (4.00)	2 (4.00)	4.02	1.000	เห็นด้วย	
3. เพื่อเป็นแหล่งการศึกษาเชิง อนุรักษ์ด้านทรัพยากร ธรรมชาติ สำหรับ นักท่องเที่ยวและ บุคคล ทั่วไป	21 (42.00)	13 (26.00)	12 (24.00)	2 (4.00)	2 (4.00)	3.98	1.097	เห็นด้วย	
4. เพื่อเป็นแหล่งให้การศึกษา และความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ ให้กับเยาวชนทั่วไป	22 (44.00)	13 (26.00)	10 (20.00)	3 (6.00)	2 (4.00)	4.00	1.125	เห็นด้วย	

สรุป ผลความคิดเห็น แนวทางการพัฒนาเกาะกระให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการพัฒนาเกาะกระให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทรัพยากรธรรมชาติ ประเภทดำเนินการท่องเที่ยว โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ± 1.121 คิดเป็นร้อยละ 85.2 รองลงมาคือ เพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยว เชิงนิเวศน์และให้ความรู้แก่บุคคลทั่วไป โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ± 1.000 คิดเป็นร้อยละ 80.4 และเพื่อเป็นแหล่งให้การศึกษา และความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้กับเยาวชนทั่วไป โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ± 1.125 คิดเป็นร้อยละ 80

4. การแสดงความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาแก่กระให้เป็นพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งมีคำามจำนวน 4 ข้อ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 แสดงความคิดเห็นการพัฒนาแก่กระให้เป็นพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น								ระดับ
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน		
								มาตรฐาน	
1. มีหน่วยงานป้องกันดูแลเพื่อป้องกันการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	29 (58.00)	11 (22.00)	8 (16.00)	1 (2.00)	1 (2.00)	4.32	0.957	เห็นด้วย	
2. มีการบริหารและจัดการใช้ทรัพยากร	18 (36.00)	19 (38.00)	12 (24.00)	0	1 (2.00)	4.08	0.829	เห็นด้วย	
3. มีการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำไม่ให้สูญพันธุ์หรือเสื่อมโทรม เช่น เต่าทะเล ปะการัง เป็นต้น	36 (72.00)	8 (16.00)	3 (6.00)	1 (2.00)	2 (4.00)	4.50	0.995	เห็นด้วย	
4. มีการป้องกันการกระทำผิดกฎหมายที่มีผลกระทบต่อความสูญเสียของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	23 (46.00)	18 (36.00)	7 (14.00)	1 (2.00)	1 (2.00)	4.22	0.910	เห็นด้วย	

สรุป ผลความคิดเห็น แนวทางการพัฒนาแก่กระเป็นพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำไม่ให้สูญพันธุ์หรือเสื่อมโทรม เช่น เต่าทะเล และปะการัง โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ± 0.995 คิดเป็นร้อยละ 90 รองลงมาคือ จัดให้มีหน่วยงานป้องกันดูแลการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ± 0.957 คิดเป็นร้อยละ 86.4 และมีการป้องกันการกระทำผิดกฎหมายที่มีผลกระทบต่อความสูญเสียของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ± 0.910 คิดเป็นร้อยละ 84.4

5. การแสดงความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาเกาะกระแสให้เป็นแหล่งการศึกษาเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ซึ่งมีคำถามจำนวน 4 ข้อ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 5.8

ตารางที่ 5.8 แสดงความคิดเห็นการพัฒนาเกาะกระแสให้เป็นแหล่งการศึกษาเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น								ระดับ
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย เหลี่ย บสุ่ด	ค่า เบี่ยง เบน	ค่าเบี่ยง เบน มาตรฐาน		
1. เพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ และความ หลากหลาย ทางชีวภาพ	14 (28.00)	15 (30.00)	17 (34.00)	3 (6.00)	1 (2.00)	3.76	1.001	เห็นด้วย	
2. เพื่อให้มีการบูรณาการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกัน	10 (20.00)	18 (36.00)	18 (36.00)	3 (6.00)	1 (2.00)	3.66	0.939	เห็นด้วย	
3. เพื่อสร้างจิตสำนึกในการ อนุรักษ์และห่วงเห็น ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	24 (48.00)	15 (30.00)	10 (20.00)	1 (2.00)	0	4.22	0.910	เห็นด้วย	
4. เพื่อเป็นกรณีตัวอย่างสร้าง บทเรียนในการใช้ และ การ จัดการทรัพยากร ท้องถิ่น ของชุมชนในบริเวณเกาะกระแส	13 (26.00)	20 (40.00)	14 (28.00)	2 (4.00)	1 (2.00)	3.84	0.934	เห็นด้วย	

สรุป ผลการแสดงความคิดเห็น แนวทางการพัฒนาเกาะกระแสให้เป็นแหล่งการศึกษาเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ และห่วงเห็น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ± 0.910 คิดเป็นร้อยละ 84.4 รองลงมาคือ เพื่อ เป็นกรณีตัวอย่างสร้างบทเรียนในการใช้ และการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นของชุมชนในบริเวณเกาะกระแส โดย เฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ± 0.934 คิดเป็นร้อยละ 76.8 และเพื่อเป็นแหล่งการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ± 1.001 คิดเป็นร้อยละ 75.2

**6. การแสดงความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาเกาะกระแสให้เป็นอุทยานนิเวศทางทะเล โดยมี
คำนำจำนวน 3 ข้อ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 5.9**

ตารางที่ 5.9 แสดงความคิดเห็นการพัฒนาเกาะกระแสให้เป็นอุทยานนิเวศทางทะเล

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น								ระดับ มาตรฐาน
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน		
1. เพื่อเป็นแหล่งศึกษาและ อนุรักษ์ทรัพยากร ประการังและสัตว์น้ำ	26 (52.00)	15 (30.00)	7 (14.00)	2 (4.00)	0	4.26	0.986	เห็นด้วย	
2. เพื่อเป็นแหล่งให้ความรู้ แก่ประชาชนและเยาวชน	12 (24.00)	22 (44.00)	14 (28.00)	0 (4.00)	2	3.88	0.824	เห็นด้วย	
3. เพื่อทราบและเข้าใจถึง วงจรชีวิตของทรัพยากร ธรรมชาติอย่างเป็นระบบ	18 (36.00)	18 (36.00)	14 (28.00)	0 (4.00)	0	4.08	0.804	เห็นด้วย	

สรุป ผลความคิดเห็น แนวทางการพัฒนาเกาะกระแสเป็นอุทยานนิเวศทางทะเล พบว่า ผู้ตอบ
แบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการพัฒนาให้เป็นแหล่งศึกษาและอนุรักษ์ทรัพยากรประการัง และสัตว์น้ำ
โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ± 0.986 คิดเป็นร้อยละ 85.2 รองลงมาคือ เพื่อทราบและเข้าใจถึงวงจรชีวิตของ
ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ± 0.804 คิดเป็นร้อยละ 81.6 และเพื่อเป็น
แหล่งให้ความรู้แก่ประชาชนและเยาวชน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ± 0.824 คิดเป็นร้อยละ 77.6

7. แบบสอบถามการแสดง ความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาแก้ไขให้เป็นเกageในผู้โดย
มีคำตามจำนวน 4 ข้อ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 แสดงความคิดเห็นการพัฒนาแก้ไขให้เป็นเกageในผู้

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น								ระดับ มาตรฐาน
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย มาก	เห็น ด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	เห็น ด้วย เหลือ ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน		
1. เพื่อเป็นเกageที่มีความ สวยงามทางธรรมชาติ มี น้ำใส และประการรังสวยงาม	31 (62.00)	10 (20.00)	8 (16.00)	0	1 (2.00)	4.42	0.835	เห็นด้วย	
2. เพื่อเป็นเกageที่มีความ หลาภภalityทางธรรมชาติ ที่สมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย	29 (58.00)	12 (24.00)	8 (16.00)	1 (2.00)	0	4.36	0.898	เห็นด้วย	
3. เพื่อเป็นเกageที่มีความ สมบูรณ์ทางระบบนิเวศ	25 (50.00)	10 (20.00)	14 (28.00)	0	1 (2.00)	4.18	0.919	เห็นด้วย	
4. เพื่อเป็นเกageที่เป็นจุด ยุทธศาสตร์ในหลายๆ ด้าน เช่น ด้านการรักษา ^{ผลประโยชน์ของชาติ} ทางทะเล การรักษา ^{ความมั่นคงทางทะเล} การควบคุมการสัญจรหรือ ^{การคมนาคมในทะเล} การอนุรักษ์ทรัพยากรและ ^{สิ่งแวดล้อมทางทะเล}	28 (56.00)	13 (26.00)	8 (16.00)	0	1 (2.00)	4.36	0.827	เห็นด้วย	

สรุป ผลความคิดเห็น แนวทางการพัฒนาแก้ไขให้เป็นเกageในผู้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับการพัฒนาแก้ไขให้มีความสวยงามทางธรรมชาติ มีน้ำใส และประการรังสวยงาม

โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ± 0.835 คิดเป็นร้อยละ 88.4 รองลงมาคือ พัฒนาให้เป็นเก้าที่มีความหลากหลายทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ที่สุดในประเทศไทย และเพื่อเป็นเก้าที่เป็นจุดยุทธศาสตร์ในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล การรักษาความมั่นคงทางทะเล การควบคุมการสัญจร หรือการคมนาคมในทะเลอ่าวไทย และการอนุรักษ์ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมทางทะเล โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ± 0.898 และ 4.36 ± 0.827 คิดเป็นร้อยละ 87.2 และเพื่อเป็นเก้าที่มีความสมบูรณ์ทางระบบนิเวศน์ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ± 0.919 คิดเป็นร้อยละ 83.6

8. การแสดงความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาเกาะกระให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ เกาะกระ โดยมีคำตามจำนวน 2 ข้อ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5.11

ตารางที่ 5.11 แสดงความคิดเห็นให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เกาะกระ

ความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น								ระดับ มาตรฐาน
	เห็น ด้วย	เห็น มาก	เห็น ปาน กลาง	เห็น น้อย	เห็น น้อย ที่สุด	ค่า เฉลี่ย	ค่าเบี่ยง เบน		
	อย่าง ยิ่ง	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
1. เพื่อเผยแพร่ให้ประชาชน ทั่วไปรู้จักเกาะกระอย่าง พร้อมทั่วโลก	24 (48.00)	16 (32.00)	9 (18.00)	0	1 (2.00)	4.26	0.828	เห็นด้วย	
2. จัดทัศนศึกษาระบบทั่ว โลกและความสมบูรณ์ของ และการรังนบริเวณเกาะกระ	20 (40.00)	16 (32.00)	13 (26.00)	0	1 (2.00)	4.10	0.863	เห็นด้วย	

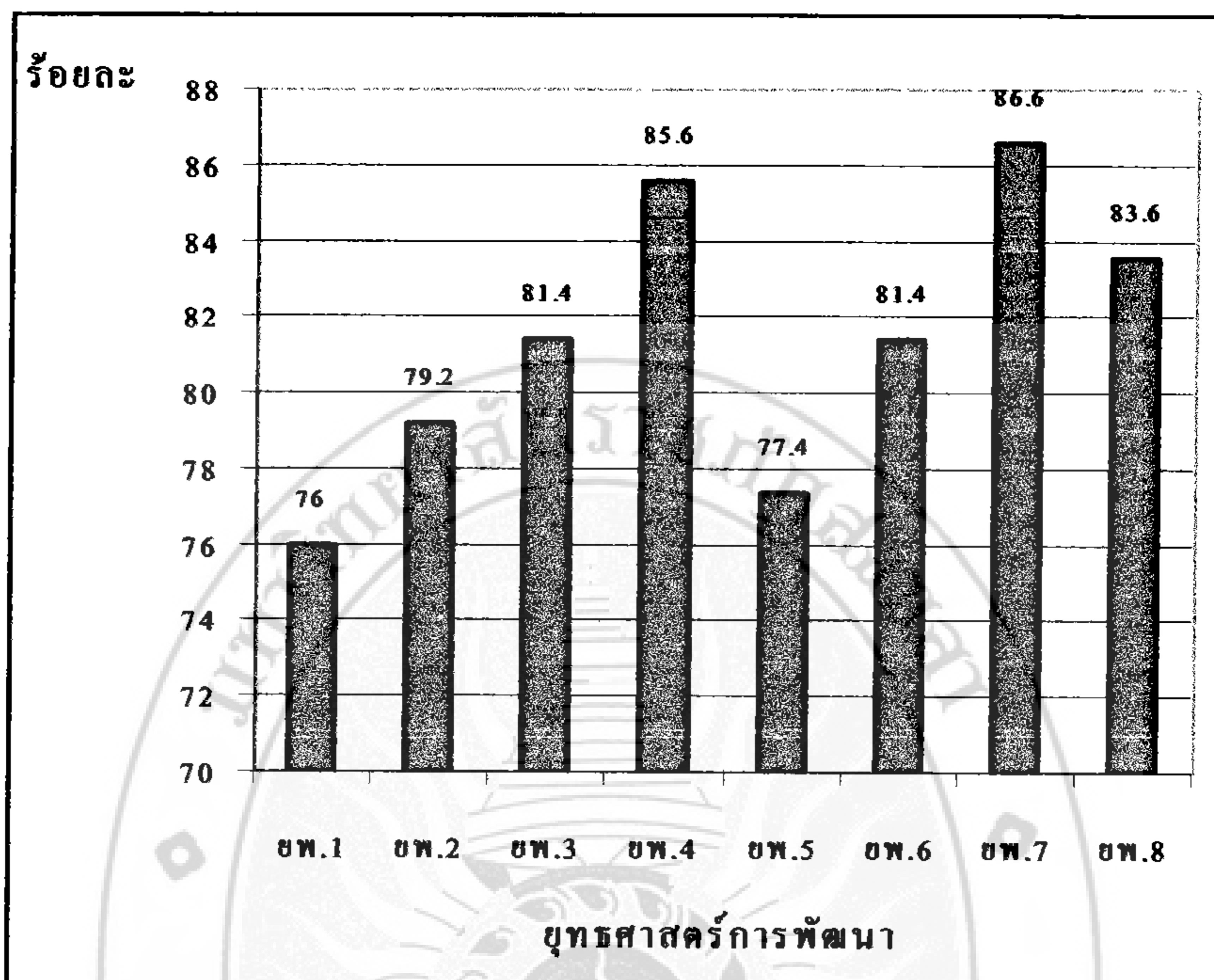
สรุป ผลความคิดเห็น แนวทางการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เกาะกระให้เป็นที่รู้จัก พนวจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปรู้จักเกาะกระอย่างพร้อมทั่วโลก โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ± 0.828 คิดเป็นร้อยละ 85.2 และจัดทัศนศึกษาระบบทั่วโลกและความสมบูรณ์ของและการรังนบริเวณเกาะกระ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ± 0.863 คิดเป็นร้อยละ 82

สรุปภาพรวมความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาเกาะกระ ดังมีรายละเอียดที่แสดงใน
ตารางที่ 5.12

ตารางที่ 5.12 สรุปภาพรวมความคิดเห็นในการพัฒนาเกาะกระ

ความคิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
1. การพัฒนาเป็นฐานตรวจการณ์	3.80	0.875	เห็นด้วย
2. การพัฒนาเป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุง ขนาดเล็ก ของกองทัพเรือ	3.96	0.805	เห็นด้วย
3. การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	4.07	0.928	เห็นด้วย
4. การพัฒนาเป็นพื้นที่ศูนย์กลาง ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน	4.28	0.696	เห็นด้วย
5. การพัฒนาเป็นแหล่งการศึกษาเรียนรู้อย่างมี ส่วนร่วม	3.87	0.785	เห็นด้วย
6. การพัฒนาเป็นอุทยานนิเวศน์ทางทะเล	4.07	0.654	เห็นด้วย
7. การพัฒนาเกาะกระให้เป็นเกาะในฝัน	4.33	0.646	เห็นด้วย
8. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เกาะกระ รวมค่าเฉลี่ย	4.18	0.720	เห็นด้วย
		0.510	เห็นด้วย

สรุป ภาพรวมความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาเกาะกระ พนวจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ให้ความเห็นว่า สามารถพัฒนาเกาะกระเพื่อสามารถใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ได้โดยค่าเฉลี่ยในภาพรวม เท่ากับ 4.07 คิดเป็นร้อยละ 81.4 โดยให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาเกาะกระให้เป็นเกาะในฝันมากที่สุด โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ± 0.646 คิดเป็นร้อยละ 86.6 รองลงมาคือ อยากให้มีการพัฒนาเกาะกระให้เป็น พื้นที่ศูนย์กลางทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ± 0.696 คิดเป็นร้อยละ 85.6 และ ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่เกาะกระให้บุคคลทั่วไปรู้จัก โดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ± 0.720 คิดเป็นร้อยละ 83.6

ภาพที่ 5.1 กราฟแสดงภาพรวมความคิดเห็นยุทธศาสตร์การพัฒนาการกระ

ที่มา : ข้อมูลจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นในการพัฒนาการกระจากแบบสอบถาม

หมายเหตุ

ยพ.1 หมายถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกระเป็นฐานของการณ์

ยพ.2 หมายถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นฐานหรือสถานีส่งกำลังบำรุงขนาดเล็กของ กองทัพเรือ

ยพ.3 หมายถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ยพ.4 หมายถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ยพ.5 หมายถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแหล่งการศึกษาเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม

ยพ.6 หมายถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นอุทยานนิเวศทางทะเล

ยพ.7 หมายถึง ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกระให้เป็นเกาะในฝัน

ยพ.8 หมายถึง ยุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่การกระ

ปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาเกาะกระ

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามตามพนบว่า ประชาราษฎร์กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามในตอนที่ 1 ข้อที่ 8 ซึ่งเป็นประเด็นคำถามทั้งปลายปิดและปลายเปิดผสมผสานกันในเรื่องการพัฒนาเกาะกระ เพื่อใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ซึ่งพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสามารถพัฒนาเพื่อใช้ประโยชน์ได้แต่มีข้อจำกัดบ้าง คิดเป็นร้อยละ 58.00 และสามารถพัฒนาเพื่อใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ได้โดยไม่มีปัญหาหรือข้อจำกัด คิดเป็นร้อยละ 42.00 ซึ่งข้อจำกัดในการพัฒนาเกาะกระที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ได้ให้ข้อเสนอแนะเป็นปัญหา อุปสรรค ในการพัฒนาเกาะกระ ไว้ สรุปได้ดังนี้

1. เกาะกระส่วนใหญ่เป็นพืชัน มีพื้นที่ชายหาดที่เป็นที่ราบน้อย แต่มีข้อดีคือ สามารถควบคุม การขึ้น - ลง เกาะ ได้ง่าย
2. ขาดแคลนน้ำกินน้ำใช้ ไม่มีแหล่งน้ำจืด
3. มีเต่าทะเลขึ้นไปวางไข่ทุกปี เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเต่าทะเล และเป็นเกาะเดียวในพื้นที่ ตั้งแต่ชุมพรถึงราชวิถีที่มีเต่าตะนุ (เต่าทะเล) ขึ้นไปวางไข่ ดังนั้นการพัฒนาเป็นแหล่งห่องเที่ยวจึง เป็นอุปสรรคในการอนุรักษ์โดยเฉพาะการอนุรักษ์เต่าทะเล
4. ไม่ควรให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องขึ้นไปบนเกาะกระ เพราะจะไปรบกวนเต่าที่จะขึ้นไปวางไข่ หรืออาจทำลายทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่บนเกาะกระ
5. เป็นแหล่งปะการังที่ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ และด้านหน้าเกาะจะมีปะการังเป็นจำนวนมาก การพัฒนาใดๆ จะต้องไม่เป็นการทำลายทรัพยากรปะการังเหล่านี้
6. การเดินทางค่อนข้างไกล
7. ไม่ควรที่จะเป็นแหล่งห่องเที่ยว เนื่องจากเกาะกระเป็นพื้นที่วางไข่ของเต่าทะเลและเป็น แหล่งปะการัง แต่ควรมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดกำลังไปดูแล เฝ้าระวังอย่างสม่ำเสมอหรืออยู่เฝ้าตรวจ เป็นการประจำ

สรุป ปัญหา อุปสรรคในการพัฒนาเกาะกระ ควรมีการพิจารณาในเรื่องทั้งทางด้านกายภาพ สภาพทางภูมิศาสตร์ของเกาะกระ รวมทั้งผลกระทบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศในทะเล ที่มีอยู่